ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
Ἰδιοκτησία: «Ἡ Πρωΐα», Ἀν. Ἐκδοτική Ἑταιρεία.

Γραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου Τηλέφωνα: 31-351, 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρχ. 720	Ἐτησία	£ 2.0.0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1.5.0

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ ΙΕ'.—ΑΡ. 15—67

ΔΕΥΤΕΡΑ
8
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1940
Σελήνη 29 ἡμερῶν
Ἀνατ. ἡλίου 7.44. Δύσις 5.20
Γεωργίου Χοζεβίτου Δομνίκης

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Μερικὰ στατιστικὰ δεδομένα, δημοσιευθέντα ἀπὸ τὴν ὀργάνωσιν «Γκάπα» τῶν Ἑλλήνων τῆς Βορείου Ἀμερικῆς περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εἶνε ἄξια ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ ἠμποροῦν νὰ κινήσουν εἰς σκέψεις χρησίμους. Κατὰ ταῦτα, οἱ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐγκατεστημένοι Ἕλληνες συμποσοῦνται εἰς 600 περίπου χιλιάδας. Ὑπάρχουν 289 κοινότητες διατηροῦσαι, αἱ πλεῖσται, σχολεῖα καὶ ἐκκλησίας. Ἕλληνες ἐπιστήμονες εἰς τὰς Πολιτείας ἀριθμοῦνται περὶ τοὺς 2.500, ἐξ αὐτῶν δὲ 45 εἶνε καθηγηταὶ εἰς ἀμερικανικὰ πανεπιστήμια καὶ 22 εἰς ἀμερικανικὰ κολλέγια.

Ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν δεδομένων αὐτῶν δημιουργεῖται ἓν πρώτοις ἡ σκέψις ὅτι εἰς καμμίαν ἄλλην ξένην χώραν δὲν διαβιοῦν περισσότεροι Ἕλληνες. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς διαφόρους αἰτίας. Ἐν πρώτοις, ἡ μετανάστευσις εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν δὲν ὑπέκειτο κατ' ἀρχὰς εἰς κανένα περιορισμόν, ἡ δὲ ἐξ Ἑλλάδος μετανάστευσις ἤρχισε πρὸ ἡμίσεος αἰῶνος περίπου, ἰδίως δὲ ἐκ τῆς Πελοποννήσου, ὅταν ἐξεδηλώθη ἡ πρώτη σταφιδικὴ κρίσις. Ἡ μετανάστευσις ἐκείνη ὑπῆρξεν ἀθρόα, ἐξηκολούθησε δὲ ἐπὶ ἔτη ἀρκετὰ μὲ διαρκῶς αὔξοντα ρυθμόν, ἕως οὗ αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι, πρὸ τριῶν περίπου δεκαετηρίδων, ἤρχισαν νὰ ἐφαρμόζουν μέτρα περιοριστικὰ τῆς μεταναστεύσεως αὐτῆς. Ἐν τῷ μεταξύ, ὅμως, εἶχον μεταναστεύσει εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ Ἕλληνες ἐκ χωρῶν, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκοντο τότε ἐξω τῶν συνόρων τῆς Ἑλλάδος, οὔτω δὲ βαθμηδὸν ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰς Πολιτείας ὁμοεθνῶν μας ἀνῆλθεν εἰς ἐξ περίπου ἑκατοντάδας χιλιάδων.

Πόσοι ἐξ αὐτῶν διατηροῦν σήμερον τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν; Περὶ τούτου θὰ γνωρίζουν τὰ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἑλληνικὰ προξενεῖα. Πάντως εἶνε βέβαιον, ὅτι σημαντικώτατος ἀριθμὸς τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν ἀπέκτησε τὴν ἰδιότητα τοῦ Ἀμερικανοῦ πολίτου, ὅπως ὑπάρχουν Ἕλληνες εἰς τὴν Ρουμανίαν καὶ εἰς ἄλλας χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ δὲν εὑρίσκονται εἰς θέσιν ὁμοίαν καὶ ἡ ἀπορρόφησίς των ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν περιβάλλον, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου διαβιοῦν, συνεχίζεται κατ' ἐπιτελούμενον ὁλονὲν ρυθμόν. Δὲν εἶμεθα φυλὴ τόσον παμπλαθής, ὥστε νὰ δυνάμεθα ν' ἀδιαφορήσωμεν διὰ τοῦτο. Καὶ ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε νὰ γνωρίσωμεν ἐν πρώτοις, τί εἶνε ἀκριβῶς αὐτὸς ὁ ἑλληνισμὸς τῆς διασπορᾶς, πῶς κατανέμεται, ποία ἡ παροῦσα κατὰ τόπους κατάστασίς του, ποῖα κατὰ τόπους προβλήματα ἀντικρύζει.

Ἀπὸ τὸν Φιλλανδικὸν πόλεμον: Φιλλανδὸς στρατιώτης τραυματίας, τοποθετούμενος εἰς φορεῖον διὰ νὰ μεταφερθῇ εἰς τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον.

Ἀπὸ τὸ δυτικὸν μέτωπον: Μία ἄποψις τμήματος τῆς γραμμῆς Μαζινό. Διακρίνονται δύο πυργίσκοι πυροβόλων καὶ εἰς τὸ βάθος συρματοπλέγματα.

Ἐνῷ πολεμοῦν

Ποῖος κυβερνᾷ εἰς τὴν Ρωσίαν;

Ὁ ρόλος τοῦ Πολιτικοῦ γραφείου

Τελευταίως γίνεται πολὺς λόγος διὰ τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τῆς Μόσχας. Ἄλλοτε ἐπίστευον συνήθως εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Λαοῦ. Ἡ αὐταπάτη διελύθη. Ἐχρειάσθησαν ὅμως εἴκοσιν ὁλόκληρα ἔτη διὰ νὰ ἀνακαλυφθῇ, ὄπισθεν τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐπιτρόπων τὸ μυστηριῶδες Πολιτμπυρώ, τὸ ὁποῖον ἐγνώριζον πολὺ καλὰ οἱ εἰδικοί. Κατὰ περίεργον ὅμως σύμπτωσιν, ποτὲ δὲν ἔγινε τόσος λόγος περὶ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, ὅσον ἀπὸ τὴν ἐποχήν, ποὺ ἔχασε ὅλο τὸ πραγματικὸν κῦρος του. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ἡ ἑξῆς: τὸ σημερινὸν Πολιτικὸν Γραφεῖον δὲν ἔχει καμμίαν ἐξουσίαν.

Πρέπει νὰ γνωρίζῃ κανεὶς τοὺς ἀντιπάλους του. Δι' αὐτὸ δὲν ὑπάρχει κανὲν συμφέρον ν' ἀφήσωμεν νὰ διατηρῆται ἕνας θρῦλος, ποὺ καλύπτει τὴν ἀλήθειαν ὄψιν τῶν πραγμάτων, τόσον εἰς τὴν Μόσχαν ὅσον καὶ ἀλλοῦ. Ἡ μπολσεβικικὴ προπαγάνδα τείνει νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι εἰς τὸ Κρεμλῖνον ὑπάρχουν διαφοραὶ ἀντιλήψεων, συζητήσεις καὶ τάσεις, ὅπως εἰς τὰς χυδαίας δυτικὰς δημοκρατίας. Καὶ αὐτὸς εἶνε ἕνας ἐπὶ πλέον λόγος διὰ νὰ διαφωτισωμεν τὸ δῆθεν μυστήριον.

⁂

Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἑνὸς κόμματος, τοῦ μπολσεβικικοῦ ἢ κομμουνιστικοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον κατέχει ὅλους τοὺς μοχλοὺς τῆς δικτατορίας. Τὸ κόμμα ἐκλέγει εἰς τὰ συνέδριά του μίαν Κεντρικὴν Ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία, μὲ τὴν σειράν της, ἐκλέγει ἕνα πολιτικὸν γραφεῖον, τὸ περίφημον Πολιτμπυρώ. Εἰς τὴν πραγματικότητα, δὲν πρόκειται περὶ ἐκλογῶν μὲ τὴν κυρίαν σημασίαν τῆς λέξεως, ἀλλὰ περὶ παρωδίας ἀναλόγου πρὸς τὰς τῶν ἄλλων ὁλοκληρωτικῶν κρατῶν, ὅπου οἱ ἄνευ ἀνταγωνιστοῦ ὑποψήφιοι ἐκλέγονται ἀπὸ ἕνα παντοδύναμον ἀρχηγὸν καὶ, ἑπομένως, ὁρίζονται ἐκ τῶν προτέρων.

Ὁ ἀρχηγὸς αὐτὸς εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν, εἶνε ὁ Στάλιν. "Οπως εἶπεν ὁ Μπέρναρ Σώ, πρὶν νὰ γηράσῃ, ὁ Στάλιν ἐξελέγη γραμματεὺς τοῦ κόμματος ἀπὸ μίαν ἐπιτροπήν, τῆς ὁποίας ὁ ἴδιος ὥρισεν ὅλα τὰ μέλη διὰ νὰ τὸν ὀνομάσουν γραμματέα..."Ὑπάρχει λοιπὸν ἐπάνω ἀπὸ τὸ Πολιτμπυρὼ μία ἰσχυροτάτη θέσις, ἡ γραμματεία. Ἀπὸ καιροῦ ἔλεγον εἰς τὴν Σοβιετικὴν "Ενωσιν, ὅτι ἡ

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Η ΡΩΣΙΑ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΕΦΟΔΙΑΣΗ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ;

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Ἰανουάριος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ὁ καθηγητὴς Μπροὺς Χόππερ τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρντ ἐξετάζει ἐπισταμένως, εἰς τὸ τελευταῖον τεύχος τοῦ περιφήμου ἀμερικανικοῦ πολιτικοῦ περιοδικοῦ «Ἐξωτερικαὶ ὑποθέσεις» τὸ ζήτημα τῆς ἱκανότητος τῆς Ρωσίας ν' ἀνεφοδιάσῃ τὴν Γερμανίαν μὲ τὰς βασικὰς ὕλας τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην ἡ τελευταία. Ὁ καθηγητὴς Χόππερ, ὁ ὁποῖος ἔζησεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετὰ τὸν πόλεμον εἰς τὴν Ρωσίαν, ἐπιδιδόμενος εἰς οἰκονομικὰς ἐρεύνας, στηρίζεται εἰς τὰς ἐπισήμους ρωσικὰς καὶ γερμανικὰς στατιστικὰς καὶ καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ρωσικὴ βοήθεια πρὸς τὴν Γερμανίαν δύναται νὰ γίνῃ σημαντικὴ μόνον ἂν Γερμανοὶ μηχανικοὶ ἀναλάβουν, ἐπὶ δύο τουλάχιστον ἔτη, ν' ἀναδιοργανώσουν τὰς σοβιετικὰς συγκοινωνίας καὶ τὰς μεταφορὰς καὶ ὅτι, ἀκόμη καὶ τότε, ἡ βοήθεια δὲν θὰ εἶνε ἀποφασιστική.

Εἰς τὸ ἄρθρον αὐτό, γραφὲν πιθανῶς πρὸ τινων ἑβδομάδων, πρὶν ἡ Ρωσία ὑποβληθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ πολέμου ἐναντίον τῆς Φιλλανδίας, ὁ καθηγητὴς Χόππερ ἀναλύει τὴν ἔκτασιν τοῦ γερμανικοῦ προβλήματος ἀναφέρων τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ συμμαχικὸς ἀποκλεισμὸς ἐσταμάτησε τὰ 45 ἑκατοστὰ τῶν κανονικῶν γερμανικῶν εἰσαγωγῶν τῶν 63 ἑκατομμυρίων τόννων. Αἱ σοβαρώτεραι ἐλλείψεις παρουσιάζονται εἰς λίπη, ἔλαια, σιδηρομεταλλεύματα καὶ μαγγάνιον.

«Τὸ 1937, γράφει, ἡ Γερμανία εἰσήγαγε 470.000 τόννων φυτικὼν ἐλαίων, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην 2.351.0000 τόννων μαντζουριανῆς σόγιας. Ἡ γερμανικὴ κατανάλωσις πετρελαίου ἐν καιρῷ πολέμου ὑπολογίζεται εἰς 12.500.000 τόννους, ἐκ τῶν ὁ-ποίων 8.000.000 πρέπει νὰ προέλθουν ἐκ Ρωσίας ἐφ' ὅσον ἀποκόπτονται αἱ ἄλλαι πηγαί. Ὡς πρὸς τὸ σιδηρομετάλλευμα, ἡ Γερμανία κανονικῶς εἰσάγει τὸ διπλάσιον τοῦ ὅσου παράγει. Καίτοι τὸ σουηδικὸν σιδηρομετάλλευμα εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὴν διάθεσίν της καὶ μολονότι διαθέτει ἀναμφισβητήτως καὶ μεγάλας ποσότητας παλαιῶν σιδηρικῶν, ὀφείλει νὰ εἰσαγάγῃ μεγάλας ποσότητας ἐκ Ρωσίας ἂν ὁ πόλεμος εἶνε μακρὸς καὶ καταστρεπτικός.

Ὁ ἀποκλεισμὸς ἔπληξε σκληρότερον τὴν Γερμανίαν εἰς τὰς ἀνάγκας της μαγγανίου. Τὸ 1938 εἰσήγαγε ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ 425.0000 τόννους, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον 60.000 προήρχοντο ἐκ Ρωσίας. Ἐφ' ὅσον δὲ ἀπεκόπησαν ὅλαι αἱ ἄλλαι πηγαί, ἡ Ρωσία διὰ νὰ καλύψῃ τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τῆς Γερμανίας, ὀφείλει νὰ δεκαπλασιάσῃ τὰς πρὸς τὴν Γερμανίαν ἐξαγωγάς της.

Ἐξετάζων, ἐν συνεχείᾳ, τὸ ζήτημα ἂν ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις δύναται νὰ καλύψῃ τὰς ἐλλείψεις αὐτάς, ὁ καθηγητὴς Χόππερ γράφει: «Εἶνε ἀνόητον νὰ ὁμιλῶμεν περὶ μεγάλων πλεονασμάτων οἱουδήποτε προϊόντος ἐν Ρωσίᾳ, παρὰ τὸν ἀπέραντον ἀνεκμετάλλευτον ὀρυκτὸν πλοῦτον τῆς χώρας». Τὸ 1938, λέγει, ἡ Ρωσία παρήγαγε σιδηρομετάλλευμα κατὰ ἓν ἑκαστὸν πέραν τῶν ἀναγκῶν τῆς· ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς διὰ νὰ αὐξηθῇ ὥστε νὰ καλύψῃ τὰς ἀνάγκας τῆς Γερμανίας ἀπαιτεῖ δύο ἐτῶν ἐργασίαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προβλεπομένου ρυθμοῦ αὐξήσεως. Ἡ παραγωγὴ μεταλλεύματος μαγγανίου — 3.000.000 τόννοι, ἐκ τῶν ὁποίων πλεονάζει τὸ ἓν τρίτον—ἔχει ἀνάγκην ἀναλόγου αὐξήσεως. Ὡς πρὸς τὸ πετρέλαιον, «αἱ ἐσωτερικαὶ ἀνάγκαι ὑπερέβησαν σχεδὸν τὴν παραγωγικὴν ἱκανότητα» καὶ «συχναὶ ἐλλείψεις καυσίμου ὕλης παρατηροῦνται εἰς τοὺς σταθμοὺς τρακτέρ, οἱ ὁποῖοι ἐξυπηρετοῦν τὰ κολχόζ».

Καὶ εἶνε ἀκόμη ζήτημα, κατὰ τὴν γνώμην του, ἂν οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ δύνανται νὰ διαθέσουν Γερμανοὺς μηχανικοὺς διὰ νὰ ἐργασθοῦν ἐν Ρωσίᾳ καὶ ἂν οἱ Ρῶσοι θὰ ἦσαν διατεθειμένοι νὰ τοὺς δεχθοῦν. Φρονεῖ ὅμως ὅτι ἂν χρησιμοποιηθῇ μέγας ἀριθμὸς τοιούτων μηχανικῶν, θὰ δυνηθοῦν οὗτοι, μετὰ διετῆ ἐργασίαν, ν' αὐξήσουν μεγάλως τὴν σοβιετικὴν παραγωγήν.

Ἡ μεγαλυτέρα δυσκολία ὅμως δὲν παρουσιάζεται εἰς τὴν παραγωγὴν ἀλλ' εἰς τὴν μεταφοράν. Τὸ σιδηροδρομικὸν σύστημα εἶνε ὁ ἀσθενέστερος κρίκος τῆς σοβιετικῆς οἰκονομίας. "Ἤδη αἱ σοβιετικαὶ σιδηροδρομικαὶ ὑπηρεσίαι ἐπετάχυναν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὰς μεταφορὰς ἐμπορευμάτων, ὥστε ἡ μεγαλυτέρα ἔντασις μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων εἰς τὸν κόσμον παρουσιάζεται εἰς τὴν Ρωσίαν.

Ἡ παράδοσις μεγάλων ποσοτήτων πρώτων ὑλῶν εἰς τὴν Γερμανίαν, θὰ ἐνέτεινε μεγάλως τὴν προσπάθειαν τῶν ρωσικῶν σιδηροδρόμων, διότι ἐλάχιστον ποσοστὸν δύναται νὰ μεταφερθῇ διὰ θαλάσσης. Ἡ μεταφορὰ π.χ. 8 ἑκατομμυρίων τόννων πετρελαίου ἐτησίως ἀπὸ τὸν Καύκασον εἰς τὴν Γερμανίαν θ' ἀπήτει ὄχι ὀλιγώτερα τῶν 55.000 βαγονίων-δεξαμενῶν, ὁηλαδὴ περίπου διπλάσια τῶν ὅσων διαθέτει σήμερον ἡ Ρωσία. Διὰ τὴν μεταφορὰν 2.351.000 τόννων σπόρων σόγιας ἀπὸ τὴν Μαντζουρίαν εἰς τὴν Γερμανίαν — εἰς ἀπόστασιν 4.300 μιλίων — θ' ἀπητοῦντο 325 ἀμαξοστοιχίαι ἀποτελούμεναι ἀπὸ 16.500 φορτηγὰ βαγόνια, εὐρισκόμενα συνεχῶς φορτωμένα, χωρὶς νὰ ὑπολογισθῇ τὸ ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς. «Τοῦτο, παρατηρεῖ ὁ καθηγητὴς Χόππερ, θὰ ἦτο κολοσσιαῖον ἔργον διὰ τοὺς ἤδη ὑπερφορτωμένους ὑπερσιδηρικοὺς σιδηροδρόμους». Εὐκολωτέρα θὰ ἦτο ἡ μεταφορὰ τοῦ μεταλλεύματος μαγγανίου τοῦ ὁποίου ἔχει ἀνάγκην ἡ Γερμανία διότι αὕτη θ' ἀπήτει μόνον περὶ τὰ 3.000 βαγόνια.

Συνοψίζων τὰς δυσκολίας τῆς μεταφορᾶς, ὁ καθηγητὴς Χόππερ γράφει ὅτι «ἐξεταζομένη χωριστὰ ἡ μεταφορὰ εἰς Γερμανίαν πετρελαίου, σόγιας καὶ μεταλλεύματος μαγγανίου ἀποτελεῖ εἰς ἑκάστην περίπτωσιν προσπάθειαν ὑπερβαίνουσαν κατὰ πολὺ τὰς σοβιετικὰς ἱκανότητας καί, ἐξαιρουμένου τοῦ μεταλλεύματος μαγγανίου, οὐδεμία ἐξ αὐτῶν πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῇ πλήρως. Ἐξεταζομένη ἐν τῷ συνόλῳ της, ἡ ταὐτόχρονος μεταφορὰ τῶν τριῶν αὐτῶν πρώτων ὑλῶν, εἰς ποσότητας ἱκανὰς νὰ καλύψουν τὰς γερμανικὰς ἀνάγκας, εἶνε ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς ὑπερβαίνει τὰς δυνατότητας τῶν σοβιετικῶν σιδηροδρόμων».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ καθηγητὴς Χόππερ ἐξετάζει τὸ ζήτημα τῆς ἱκανότητος τῆς Γερμανίας νὰ πληρώσῃ τὴν σοβιετικὴν βοήθειαν. Καὶ γράφει: «Ἐφ' ὅσον ἡ γερμανικὴ βιομηχανία εἶνε ἤδη ὑπεραπασχολημένη μὲ τὰ πολεμικὰ καθήκοντά της, εἶνε ἀπίθανον, ὅτι ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις θὰ δυνηθῇ ἢ θὰ θελήσῃ νὰ πληρώσῃ τὰς πρώτας ὕλας μόνον μὲ τὸ νόμισμα ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ Ρωσία—ὁηλαδὴ μηχανὰς καὶ ἐργαλεῖα. Ἐπὶ πλέον τὸ κόστος τῆς μεταφορᾶς εἰς τὰς ἀπεράντους ρωσικὰς ἀποστάσεις θ' ἀνέρχεται εἰς τὸ διπλάσιον ἢ τὸ τριπλάσιον τῆς ἀξίας αὐτῶν, τούτων τῶν προϊόντων. Μολοντοῦτο, οἱ ἐθνικοσοσιαλισταί, ἔδειξαν κατὰ τὸ παρελθὸν καταπληκτικὰς ἱκανότητας εἰς τὴν ἐξεύρεσιν μέσων πληρωμῆς. Πιθανῶς θὰ παραχωρήσουν εἰς τοὺς Ρώσους τὰ γερμανικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ποὺ εὑρίσκονται ἀποκεκλεισμένα εἰς ρωσικοὺς λιμένας... Ἡ κυριωτέρα ὅμως μέθοδος πληρωμῆς φαίνεται ὅτι θὰ εἶνε τὸ ξένον συνάλλαγμα, τὸ ὁποῖον θὰ εὑρεθῇ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ γερμανικῶν μειονοτήτων, αἱ ὁποῖαι ἤδη ἐπιστρέφουν εἰς τὸ Ράϊχ».

Ἐν τέλει ὁ καθηγητὴς Χόππερ συμπεραίνει: «Εἰς ἕνα σύντομον πόλεμον μεγάλων ἐπιθέσεων, ἡ Ρωσία δὲν δύναται νὰ παράσχῃ ἀποφασιστικὴν βοήθειαν εἰς τὴν Γερμανίαν. "Αν ὅμως συνεχισθῇ ὁ σημερινὸς πόλεμος πολιορκίας ἐπὶ δύο ἔτη χωρὶς μεγάλας μάχας, ὥστε νὰ γίνεται ἐλαχίστη σπατάλη πολεμικοῦ ὑλικοῦ εἰς τὰ μέτωπα καὶ ἂν δεχθῶμεν ὅτι ἡ Γερμανία θὰ ἔχῃ τὸν καιρὸν νὰ συγκεντρώσῃ μεγάλα πολεμικὰ ἀποθέματα καὶ ν' ἀναδιοργανώσῃ τὴν ρωσικὴν βιομηχανίαν καὶ τὰς μεταφοράς, τότε ἡ ρωσικὴ βοήθεια θὰ δύναται νὰ εἶνε ἀποφασιστικὴ καὶ θὰ κρίνῃ τὴν ἔκβασιν τοῦ πολέμου εἰς τὴν Δύσιν».

Οἱ ἥρωες τῆς θαλάσσης

Ἡ δράσις τοῦ ναυάρχου Φὸν Σπέε

Ἡ ναυμαχία τῶν νήσων Φάλκλαντ

Ἡ τύχη τοῦ γερμανικοῦ θωρηκτοῦ «Ναύαρχος κόμις Σπέε» ἐπαναφέρει εἰς τὸν νοῦν ἀναμνήσεις τοῦ Παγκοσμίου πολέμου καὶ ἐνθυμίζει τὸν ἀντιναύαρχον κόμιτα Μαξιμιλιανὸν φὸν Σπέε, ἀρχηγὸν τῆς γερμανικῆς μοίρας τῆς ἀνατολικῆς Ἀσίας. Ἡ μοῖρα αὕτη εἶχεν ὡς προορισμὸν τὴν προστασίαν τῶν γερμανικῶν κτήσεων εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ὠκεανίαν καὶ ἀπετελεῖτο ἀπὸ δύο τεθωρακισμένα καταδρομικά, τὸ «Σάρνχορστ» καὶ τὸ «Γκναΐζενάου», 11.000 τόννων ἕκαστον, ὡπλισμένα μὲ ὀκτὼ τηλεβόλα τῶν 21 καὶ ἑξ τῶν 15 ἑκατοστομέτρων. Εἶχον ταχύτητα 12½ μιλίων καὶ πλήρωμα 764 ἀνδρῶν. Ἡ μοῖρα περιελάμβανεν ἐπίσης τρία ἐλαφρὰ καταδρομικά, τὰ «Ἐμὺντεν», «Λειψία» καὶ «Νυρεμβέργη».

"Οταν ἐξερράγη ὁ πόλεμος, ὁ φὸν Σπέε εὑρίσκετο, ὅπως κάθε χρόνον, κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτήν, καθ' ὁδὸν διὰ τὰς κτήσεις τῆς Ὠκεανίας. Παρὰ τὴν νῆσον Πουαπέ, τὰ δύο μεγάλα καταδρομικὰ προπαρασκευάζονται καθ' ὅλα διὰ τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὸ «Νυρεμβέργη» ἔρχεται ἀπὸ τὴν Χονολουλοῦ νὰ ἑνωθῇ μὲ τὴν μοῖραν. Τὸ «Ἐμὺντεν» εὑρίσκετο τότε εἰς τὸ Τσίνγκ-Τάο καὶ τὸ «Λειψία» εἰς τὸν "Αγιον Φραγκίσκον. Ὁ ναύαρχος διατάσσει διὰ τοῦ ἀσυρμάτου ὅλα τὰ πλοῖα τῆς μοίρας νὰ μεταδοῦν εἰς τὴν νῆσον Παγκάν, τοῦ συμπλέγματος τῶν Μαριάννων.

Τὴν 13ην Αὐγούστου κάμνει συμβούλιον μετὰ τῶν κυβερνητῶν τῶν ἄλλων πλοίων καὶ ἀποφασίζει νὰ διασπάσῃ μὲ τὴν μοῖραν του, ἐκτὸς ἑνὸς ἐλαφροῦ καταδρομικοῦ, τοῦ «Ἐμὺντεν», τὴν διάβασιν τοῦ Ἰνδικοῦ ἢ τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ, κάμνων καθ' ὁδὸν τὸν ἐμπορικὸν πόλεμον καὶ παραβλάπτων, ὅσον τοῦ εἶνε δυνατόν, τοὺς συμμάχους.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, 13ην Αὐγούστου, ἡ μοῖρα ἀναχωρεῖ ἐκ Παγκάν. Τὴν 12ην Ὀκτωβρίου φθάνει εἰς τὴν νῆσον τοῦ Πάσχα. Δύο ἡμέρας βραδύτερον, τὸ «Λειψία» καὶ τὸ «Δρέσδη» συναντῶνται μετὰ τῆς μοίρας. Κατέρχονται πρὸς νότον, διερχόμενα διὰ τῆς νήσου Μάς, εἰς τὴν Φουέραν, ὅτε τὴν 31ην Ὀκτωβρίου καταφθάνει ἡ πληροφορία ὅτι ἓν ἀγγλικὸν καταδρομικὸν εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Κορονέλ (Χιλῆ). Εἶνε ἀνάγκη νὰ μεταβῇ ἡ μοῖρα ἐκεῖ καὶ νὰ τὸ ἐξολοθρεύσῃ ἐντὸς 24 ὡρῶν, εὐθὺς ὡς ἐξέλθῃ τοῦ λιμένος. Ἡ μοῖρα κατέρχεται, ὄθεν. πρὸς νότον, πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς Χιλῆς, ὅπου φθάνει τὴν 1ην Νοεμβρίου. Τὸ καταδρομικὸν εἶνε ἐν ὄψει. Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ καταδρομικοῦ, ἀλλὰ περὶ ὁλοκλήρου ἀγγλικῆς μοίρας, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀντιναυάρχου σὲρ Χριστοφόρου Κράντοκ. Ὑπάρχουν τὰ τεθωρακισμένα καταδρομικὰ «Καλὴ Ἐλπὶς» (ναυαρχίς) καὶ «Μονμάουθ», τὸ ἐλαφρὸν καταδρομικὸν «Γλασκώβη» καὶ τὸ βοηθητικὸν καταδρομικὸν «Ὀτράντο». "Οτε ὁ Βρεττανὸς ναύαρχος ἀντελήφθη τὴν προσέγγισιν τοῦ φὸν Σπέε, διέταξε τὴν μοῖραν νὰ κατευθυνθῇ πρὸς νότον, διὰ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ πολεμικὸν «Κάνωπος» νὰ συνενωθῇ μετ' αὐτῆς.

Τὰ γερμανικὰ ὅμως θωρηκτὰ εἶνε ταχύτερα καὶ ὁ φὸν Σπέε θθάνει τὴν ἀγγλικὴν μοῖραν ποὺ κατεθέσθη καὶ τὸ «Κάνωπος». Αἱ δύο μοῖραι ὑπολογοῦν τὰς πολεμικὰς σημαίας καὶ κατέρχονται ἐν τάξει ταχύτητι πρὸς νότον, μὲ συγκλίνουσας γραμμάς.

Ναυαρχὶς «Σάρνχορστ» ἀρχίζει τὸ πῦρ ἀπὸ ἀποστάσεως 9.000 μέτρων περίπου. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς οἱ Ἄγγλοι ἀπαντοῦν, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς τρίτης ὁμοβροντίας οἱ Γερμανοί, ἔχοντες καλῶς κανονίσει τὴν βολήν των, τυποῦν ἐπανειλημμένως τὰ ἀγγλικὰ πλοῖα. Φλόγες ἀναδίδονται εὐθὺς ἀπὸ τῆς ναυαρχίδος, καὶ τὸ «Μονμάουθ» ἐβλήθη εἰς πολλὰ σημεῖα.

Αἱ μοῖραι προσεγγίζουν περισσότερον. Οἱ Ἄγγλοι προτίθενται, πιθανῶς, νὰ χρησιμοποιήσουν τορπίλλας διὰ ν' ἀπαλλαγοῦν. Ὁ φὸν Σπέε ὅμως δὲν ἀπατᾶται καὶ κατευθύνει τὴν μοῖραν του πρὸς ἀνατολάς.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Ἀπὸ τὸ παραμύθι εἰς τὴν πραγματικότητα

Ὁ Ἰούλιος Βὲρν εἶχε προϊδεῖ τὸν ἐπιστημονικὸν πόλεμον

Τὰ ὑπερτηλεβόλα καὶ τὰ ὑποβρύχια

Ἀφ' ὅτου, τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας αἱ παντοειδεῖς ἐφευρέσεις τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πολλοῦ κόσμου, ἐξερχόμεναι τοῦ περιωρισμένου κύκλου τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν πειραματισμῶν, ὁ κόσμος δὲν ἔπαυσε ποτὲ ν' ἀναφέρῃ τὸν Ἰούλιον Βέρν, ποὺ ἔτερψε τόσας γενεὰς μὲ τὰς ἐπιστημονικὰς του προμαντεύσεις. Ὅλα τὰ εἶχε προμαντεύσει ὁ ἀκαταπόνητος αὐτὸς φιλεπιστήμων, ποὺ ἐβάσιζε τὰ μυθιστορήματα, ἐπὶ τῶν δεδομένων τῆς ἐπιστήμης τῆς ἐποχῆς του, καὶ συχνὰ προέτρεχε αὐτῆς. Ὅλα. Ἀπὸ τὰς ὑποβρυχίας, τῶν ἡπτικῶν μηχανῶν, τῶν ὑπερτηλεβόλων, τῶν ἀνὰ τὸ διάστημα βολίδων, καὶ ἐὰν θελήσῃ νὰ ἀνερευνήσῃ κανεὶς ἀκόμη, ὁ σύγχρονος πόλεμος μὲ ὅλα τοῦ τὰ «μυστηριώδη» καὶ τόσον δυστυχῶς γνωστὰ πιὰ ὅπλα του, ὑπάρχει μέσα εἰς τὰ μυθιστορήματα τοῦ Ἰουλίου Βέρν.

Τὰ ὑπερτηλεβόλα λ.χ. Δὲν ἔχει κανεὶς, παρὰ ν' ἀνατρέξῃ εἰς τὸ μυθιστόρημά του «Τὰ 500 ἑκατομμύρια τῆς Μπεγκούμ». Ἡ ὑπόθεσις, δι' ὅσους δὲν τὴν ἐνθυμοῦνται, εἶνε ἡ ἑξῆς: Μία «μπεγκούμ», πολυεκατομμυριοῦχος Ἰνδὴ πριγκίπισσα, ἀφήνει κληρονομίαν 500 ἑκατομμυρίων φράγκων (ἄνω τῶν δέκα δισεκατομμυρίων σημερινῶν) εἰς ἕνα Γάλλον, τὸν δόκτωρα Σαραζέν, καὶ ἕνα Ἕλληνα, τὸν χὲρρ Σοῦλτζε. Μεγαλοϊδεάτι καὶ οἱ δύο, ὅσον κα

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. Ἀγγλ. Ἑλλ. (Κοτοπούλη) (Βρ. ἀριθ. 3.45), «Ρουμπέτα 1940».

ΑΡΤΥΠΟΛΙΣ. Ἑλλ. ἀστυνομικὸν ἔργον τοῦ χρόνου.

ΙΡΙΣ. Ἑλλ. «Ἡ κυρία καὶ τὸ κοτέρι».

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Πειραιῶς). (Βρ. ἀριθ. 3.45). «Ρουμπέτα 1940».

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Ἀγγλ. ἑρωτικὸν «Ὁ Ἀνεμος μὲ τὴν Τζέσι».

ΜΟΝΤΙΝΑ. Ἑλλ. ἐρωτικὸς κορίτσι-κωμῳδία.

ΟΛΥΜΠΙΑ. 6.30 μ.μ. Ἡ συνολικὴ τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ἀδόλφου Ἀλέξη.

Κινηματογράφοι

ΑΣΤΥ. «Οἱ γενναῖοι ἀγωνιστὲς τῆς ἐλευθερίας».

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἐξαιρετικὰ νεανικά».

ΑΥΛΑΙΑ. «Ἥτταν ἀμμοῦν τοῦ Ἀλεξάνδρου».

ΑΛΑΣΚΑ. «Ἥτταν ἀμμοῦν τοῦ Ἀλεξάνδρου».

ΒΥΖΑΝΤΙΟ. Ἀγγλ. ἐρωτικὸν «Ἡ ἀγάπη τῆς Ἀλεξάνδρας».

ΒΡΟΥΝΣ. Ἑλλ. ἐρωτικὸν «Ἡ ἀγάπη τῆς Ἀλεξάνδρας».

ΚΟΣ ΜΟΠΟΛΙΤ. «Ἑκατὸν ἑπτὰ».

ΟΡΦΕΥΣ. Ἀγγλ. φανταστικόν.

ΟΡΦΗ. «Τὸ κορίτσι ἀπὸ ρούμπο τῆς Ἀνατολῆς».

ΠΑΝΔΟΡΑ. Ἑλλ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Ἀλεξάνδρας».

ΠΠΕΙΡΑΙΩΣ. Ἑλλ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Ἀλεξάνδρας».

ΤΙΤΑΝΙΑ. «Μαρία».

ΑΡΗΣ. Ἑλλ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Ἀλεξάνδρας».

ΑΤΘΙΣ. Ἑλλ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Ἀλεξάνδρας».

ΚΕΒΣΙΣ. Ἑλλ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Ἀλεξάνδρας».

ΕΛΛΑΣ. «Σκωλός».

ΕΛΠΙΣ. Ἑλλ. «Ἡ ἀγάπη δόξαμαν».

ΗΡΩΔΕΙΟΝ. Ἀγγλικόν.

ΘΗΣΕΥΣ. Ἑλλ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Βαλκάν».

ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ἑνώνεις τοὺς Κομπαστὲς».

ΜΕΤΡΟ. Ἑλλ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Ἀλεξάνδρας».

ΟΡΦΕΥΣ (Βοτ.). «Μυστικὸς κόβελος».

ΠΑΛΛΑΣ (Βοτ.). «Ἡ ἀγάπη τῆς Ἀλεξάνδρας».

ΡΟΞΥΣΙΜΡ. «Τσιτσάφρικα».

Πειραιεὺς καὶ Προάστειον

ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Μὰ τέτοια ἀγάπη».

ΑΛΙΕΡΟΥΛΑ. «Ἀνεμοστρόβιλος».

ΕΛΛΑΣ (Κοκκινιᾶ). «Ἡ ἀγάπη τῆς Ἀλεξάνδρας».

ΕΛΛΑΣ (Ἀγία Βαρβάρα). «Ἡ ἀγάπη τῆς Ἀλεξάνδρας».

ΡΕΞ. «Μονομαχία ἐπὶ λόγου».

ΣΠΛΑΝΤΙΔ. «Ἡ ἀγάπη τῆς χωρικοῦ».

ΧΑΛΚΙΣ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀγκυρᾶς».

ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκ.). «Ἀλέξη, τὸ τσιγγανάκι».

ΕΚΛΑΙΡ (Κοκ.). «Ἡ ἀγάπη τῆς Ἀλεξάνδρας».

ΟΡΦΕΥΣ (Κοκ.). «Ἥτταν Χαβάη».

ΠΑΝΕΡΑΚΙΟΝ (Κοκ.). «Ἡ ἀγάπη τῆς Ἀλεξάνδρας».

ΓΚΥΡΩΝ (Ἡ. Φαλ.). «Ἑλληνικὴ γυναικεία ἀρετή».

Διεύθυνσις κινηματογράφων
Ἐμμ. Γ. Κασταγνίδης
Μεβλιγνῶς - Μεσογείων 15

Τὸ ἀνέκδοτον τοῦ Ἀλεξάνδρου

Ἐν τῷ ἀνατολικῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἕλλήνων, ὁ Ἀλέξανδρος ἐκάθητο μὲ τὸν ἀρχιστράτηγόν του Ἀντίγονον καὶ τὸν ἀρχιστράτηγον τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναῖον Ἀριστείδη, ὁ ὁποῖος ἐκρατεῖτο ἐν τῷ ἀνατολικῷ στρατοπέδῳ ὡς ὁμηρος τῶν Ἑλλήνων. Ἀφοῦ ἐπαρατήρησε τὴν ἀνωτέρω ἀναφερθεῖσαν ἀνωμαλίαν, ὁ Ἀλέξανδρος ἐρώτησε τὸν Ἀριστείδη: «Ἀριστείδη, ἐὰν ἐγὼ ἐνικήθην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἐὰν ἐγὼ ἐφονεύθην ἐν τῇ μάχῃ, ἐὰν ἐγὼ ἐπνίγην ἐν τῷ ποταμῷ Κυδνῷ, ἐὰν ἐγὼ ἐφαρμακεύθην ὑπὸ τῶν ἰατρῶν μου, ἐὰν ἐγὼ ἐθανατώθην ὑπὸ τῶν ἀρχιστρατήγων μου

ΑΠΙΘΑΝΟΣ Η ΕΝΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΠΡΟ ΤΟΥ ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ ΕΥΡΥΤΑΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΖΥΜΩΣΕΩΝ

ΧΑΓΗ, 6. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Οὐδέτεροι παρατηροῦνται ἐνταῦθα πιστεύουν ὅτι πᾶσα προοπτικὴ ἐντάσεως τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων δέον νὰ τοποθετηθῇ οὐχὶ ἐνωρίτερον τοῦ τελευταίου δεκαημέρου τοῦ Φεβρουαρίου. Ὁ ἐπελθὼν χειμὼν παρεμποδίζει τὴν ἀνάληψιν ἐντόνου δράσεως ὑπὸ ἑκατέρου τῶν ἐμπολέμων, ἀλλὰ πρὸ παντὸς παρίσταται ἀνάγκη ἐκκαθαρίσεως τῆς καταστάσεως διὰ τὴν ὁριστικὴν διαμόρφωσιν τῶν ἀντιπάλων στρατοπέδων, εἰς τοῦτο δὲ ἀσφαλῶς θὰ καταλήξῃ ἡ ἀρχίσασα τελευταίως ζωηρὰ διπλωματικὴ κίνησις ἐπὶ τοῦ διεθνοῦς πεδίου. Κατὰ τὴν κρατοῦσαν ἐνταῦθα ἀντίληψιν, προϋποθεσὶν τῆς ἀναλήψεως ἐντονωτέρας πολεμικῆς δράσεως ἀποτελεῖ ἡ ἀποσαφήνισις τῆς θέσεως τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας, ἡ ὁποία, παρὰ τὸ σύμφωνόν της μὲ τὴν Γερμανίαν, δὲν συνδέεται μὲ τὴν χώραν ταύτην διὰ συμμαχίας καὶ οὔτε εὑρίσκεται εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν πρὸς τοὺς συμμάχους. 'Αφ' ἑτέρου ἡ εἰσβολὴ εἰς τὴν Φιλλανδίαν τὴν τοποθετεῖ εἰς κάπως περίεργον θέσιν, ἡ ὁποία οὔτε οὐδετερότης βεβαίως εἶνε, οὔτε σαφὴς πολεμικὴ θέσις εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν μεγάλων κρατῶν. Σήμερον, θάσει τῶν ὑπαρχουσῶν ἐνταῦθα πληροφοριῶν, ἡ μὲν Γερμανία ἐπιδιώκει, ἂν μὴ συμμαχίαν, τοὐλάχιστον πολὺ στενωτέραν συνεργασίαν μὲ τὴν Ρωσίαν, ἡ ὁποία θὰ τῆς ἐπιτρέψῃ πλήρη ἐκμετάλλευσιν τῶν ρωσικῶν δυνατοτήτων εἰς τὸν κατὰ τῶν συμμάχων πόλεμόν της, ἡ δὲ 'Αγγλία καὶ Γαλλία ἐπιθυμοῦν ὁπωσδήποτε νὰ ἴδουν τὴν χώραν ταύτην λαμβάνουσαν σαφῆ θέσιν — κατὰ προτίμησιν βεβαίως οὐδετερότητος — εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἔχουν θετικὰ δεδομένα πρὸς ἀντιμετώπισιν. Πιθανώτερον φαίνεται ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία, ἐμπλακεῖσα εἰς τὴν φλλανδικὴν ὑπόθεσιν, ἡ ὁποία ἐξελίσσεται κατὰ τρόπον-ἐντελῶς ἀντίθετον τῶν προσδοκιῶν της καὶ μὴ δυναμένη πλέον νὰ ὑποχωρήσῃ, θὰ ἀναγκασθῇ ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον της, τοῦ ὁποίου τὸ τέρμα εἶνε ἡ ἔνοπλος δρᾶσις. Ὑπάρχουν ἐνδείξεις τείνουσαι νὰ δημιουργήσουν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι παρά τινα δεδομένα, εἰς τὰ ὁποῖα δέον νὰ περιληφθῇ καὶ ἡ ἀναχώρησις τῶν πρεσβευτῶν ἐκ Μόσχας, ἡ 'Αγγλία καὶ ἡ Γαλλία, ἰδιαιτέρως δὲ ἡ 'Αγγλία, δὲν παρητήθησαν ἐντελῶς τῆς προσπαθείας, ἂν μὴ νὰ προσεταιρισθοῦν τὴν Ρωσίαν, τοὐλάχιστον νὰ ἐξουδετερώσουν τὴν στενωτέραν συνεργασίαν της μὲ τὴν Γερμανίαν.

'Αφ' ἑτέρου ἡ δρᾶσις τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας εἰς τὴν Φιλλανδίαν ἀνησύχησε ζωηρῶς, κυρίως τὰ μεγάλα οὐδέτερα κράτη, τὰ ὁποῖα ἔλαβον ἐν προκειμένῳ στάσιν ἀντικειμενικῶς ('Ιταλία) ἢ ὑποκειμενικῶς ('Ην. Πολιτεῖαι) εὐνοοῦσαν τοὺς συμμάχους. 'Αμφότεραι αἱ δυνάμεις αὗται ἀντιμετωπίζουν τὴν σημερινὴν καὶ τὴν ἐνδεχομένως μελλοντικὴν δρᾶσιν τῆς Ρωσίας, ὡς κοινωνικὸν κίνδυνον πρὸ τοῦ ὁποίου ἀδυνατοῦν νὰ παραμείνουν ἀδρανεῖς.

Ἕτερον πρόβλημα τῆς παρούσης στιγμῆς εἶνε ἡ 'Ιαπωνία, τῆς ὁποίας ἡ στάσις εἶνε ἀκόμη ρευστή. Περὶ τὴν χώραν ταύτην διεξάγεται ἤδη ἀγὼν μεταξὺ 'Ην. Πολιτειῶν καὶ Ρωσίας διὰ τὸν προσεταιρισμόν της, ἀλλ' ἡ 'Ιαπωνία φαίνεται ἐπιθυμοῦσα νὰ παρατείνῃ τὸν ἀνταγωνισμὸν αὐτὸν διὰ νὰ τὸ ἐκμεταλλευθῇ καὶ νὰ ἀποκομίσῃ τὰ περισσότερα δυνατὰ ὠφελήματα, προτοῦ ἀποσαφηνίσῃ τὴν στάσιν της ὁριστικῶς.

Ἐν μέσῳ τῆς διπλωματικῆς ταύτης δραστηριότητος, πρωτοφανοῦς εἰς ἔκτασιν καὶ σημασίαν, ἐκδηλώνονται αἱ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τάσεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν δύο κυρίως κατευθύνσεις. Πρῶτον τὴν πρόληψιν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου κοινωνικῶν συνεπειῶν, ἐφ' ὅσον δὲ δὲν κατασταῖ δυνατὴ ἡ σύναψις γενικῆς εἰρήνης, ὁ συνασπισμὸς ὅλων τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν ἐναντίον τοῦ ρωσικοῦ κινδύνου.

ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΙΡΛΑΝΔΩΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 6. — 'Αγγέλλεται ἐκ Δουβλίνου ὅτι ὁ κ. Ντὲ Βαλέρα ἔχει ἤδη πλήρη δικαιοδοσίαν πρὸς λῆψιν μέτρων κατὰ τῶν τρομοκρατῶν. Ὁ πρόεδρος κ. Χαΐντ ὑπέγραψε τὸ ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Ἰρλανδικῆς Βουλῆς νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον παρέχει εἰς τὴν κυβέρνησιν δικαιοδοσίαν νὰ θέτῃ ὑπὸ περιορισμὸν ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἐγείρουν ὑπονοίας ὅτι πρόκειται νὰ προβοῦν εἰς ἐκνόμους ἐνεργείας κατὰ τοῦ κράτους, χωρὶς νὰ φέρῃ αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. Προβλέπεται ὅτι θὰ γίνουν ἀμέσως εὐρεῖαι ἔρευναι πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν ἡγετῶν τῆς παρανόμου ὀργανώσεως, ἡ ὁποία προκαλεῖ ἀνωμαλίας ἐν 'Ιρλανδίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ. Ἡ 'Ιρλανδικὴ Γερουσία συζητεῖ σήμερον ἕτερον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον καθορίζει τὰ ἀδικήματα κατὰ τοῦ κράτους. Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἐψηφίσθη ἤδη ὑπὸ τῆς Βουλῆς τὴν παρελθοῦσαν νύκτα. Τὸ μέτρον αὐτὸ συμπληρώνει τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει τὸ περὶ ἐκτάκτου δικαιοδοσίας πρὸς τὴν κυβέρνησιν νομοσχέδιον.

ΡΩΜΗ, 6. — Τὸ πρακτορεῖον Στέφανι πληροφορεῖται ἐκ Δουβλίνου ὅτι αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἐνήργησαν πολλὰς συλλήψεις εἰς τὴν κομιτείαν τοῦ Κόρκ. Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων εἶνε καὶ ὁ υἱὸς τοῦ τέως δημάρχου τοῦ Κόρκ. Τὰ σύνορα τοῦ Ὄλστερ φρουροῦνται ἀπὸ πέντε χιλιάδας ἐνόπλους ἀστυνομικούς.

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΣΟΒ. ΡΩΣΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6.— Σχετικῶς μὲ τὰς ρωσοϊαπωνικὰς σχέσεις τὸ πρακτορεῖον Τὰς μεταδίδει ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰαπωνοσοβιετικῆς συμφωνίας τῆς 31ης Δεκεμβρίου τοῦ 1939, ἡ ἰαπωνικὴ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πληρωμὴν ἀπὸ μέρους τῆς κυβερνήσεως τοῦ Μαντζουκουό τῆς τελευταίας δόσεως διὰ τοὺς ἀνατολικοὺς κινεζικοὺς σιδηροδρόμους. Πράγματι, τὴν 4ην Ἰανουαρίου, παρουσίᾳ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς πρεσβείας τοῦ Μαντζουκουό, ἡ 'Ιαπωνικὴ Βιομηχανικὴ Τράπεζα παρέδωκεν εἰς τὸν ἐν Τόκιο πρεσβευτὴν τῶν Σοβιὲτ κ. Σμετάνιν ἐπιταγὴν ἐκ 5.805.565 γιέν.

Οὔτω — λέγει τὸ πρακτορεῖον Τὰς — τὸ πρῶτον ζήτημα τῆς ἰαπωνοσοβιετικῆς συμφωνίας τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1939, διεκανονίσθη.

Ὡς γνωστὸν εἰς τὴν Ἀπόκρισιν ἐκ Τόκιο ἀνεφέρθη ἡ ἰαπωνικὴ ἐμπορικὴ ἀντιπροσωπεία τῆς ὁποίας ἡγεῖται ὁ κ. Ματσουσίμα Σικάο.

'Αγγέλλεται ἐκ Τόκιο ὅτι ἡ ἐφημερὶς «Γιομιούρι» χαίρει διότι αἱ μεταξὺ 'Ιαπωνίας καὶ Ρωσίας σχέσεις εἶνε καλύτεραι καὶ ἐλπίζει ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Μόσχας δὲν θὰ ἐπωφεληθῇ τούτου διὰ νὰ χειροτερεύσῃ τὰς μεταξὺ 'Ιαπωνίας καὶ 'Αμερικῆς σχέσεις. Ἡ ἐφημερὶς «Χότσι» εἶνε ἱκανοποιημένη ἀπὸ τὰς διπλωματικὰς ἐπιτυχίας τῆς 'Ιαπωνίας καὶ συνιστᾷ εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ ἐπιδείξῃ εὐστροφίαν.

Τοὐναντίον, ἡ «Κοκουμίν» εἶνε ἀπαισιόδοξος, ὅσον ἀφορᾷ τὰς μεταξὺ 'Ιαπωνίας καὶ 'Αμερικῆς σχέσεις. Ἡ «Ἀσάχι», σχολιάζουσα τὸ διάγγελμα τοῦ κ. Ροὺζβελτ, δὲν τὸ θεωρεῖ ἱκανοποιητικόν, διότι, ὡς λέγει, παρὰ τὰς δηλώσεις περὶ οἰκονομικῆς συνεργασίας, αἱ 'Ηνωμέναι Πολιτεῖαι ἐμμένουν εἰς τὴν στάσιν των ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης μὲ τὴν 'Ιαπωνίαν.

Ἡ θέσις τῆς κυβερνήσεως Ἄμπε προκαλεῖ συζητήσεις ἐν τῷ Τύπῳ. Ἡ ἐφημερὶς «Μιγιάκο» συνεχίζει τὰς ἐπιθέσεις της κατὰ τῆς κυβερνήσεως, παρατηροῦσα ὅτι αὕτη δὲν τυγχάνει τῆς ὑποστηρίξεως ὁλοκλήρου τῆς χώρας. Ἡ ἐφημερὶς «Σουγυκάη» προβλέπει ὅτι ὁ κ. Οὐγκάκι θὰ διαδεχθῇ τὸν κ. Ἄμπε.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 6.— Τὸ πρακτορεῖον Χαβᾶς πληροφορεῖται ἐκ Σαγκάης ὅτι ἱδρύθη ἐκεῖ νέον Τηλεγραφικὸν πρακτορεῖον πληροφοριῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς μερίδος τοῦ Οὐάγκ Τσίγκ Οὐί, τὸ ὁποῖον καὶ ἀγγέλλει ὅτι ἡ ναυσιπλοΐα εἰς τὸν κάτω Γιάνγκ Τσὲ θὰ ἐπιτρέπεται γενικῶς ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΟΡΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. — Κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν ἐγκύρων γαλλικῶν κύκλων, ἡ γερμανορρουμανικὴ ἐμπορικὴ συμφωνία, ἡ συναφθεῖσα κατ' αὐτάς, ἀποδεικνύει ἀφ' ἑνός, ὅτι ἡ Ρουμανία ἐπιδιώκει, ὡς εἶνε φυσικόν, νὰ προμηθευθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον τὰς πρώτας ὕλας, τῶν ὁποίων στερεῖται, καὶ ἀφ' ἑτέρου, ὅτι ἡ Γερμανία ἔχασε τὴν μεγάλην ἐπιρροήν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐπὶ ὡρισμένων χωρῶν τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς.

Σήμερον τὸ γερμανικὸν Ράϊχ κάμνει τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν καὶ διεξάγει διαπραγματεύσεις μὲ τὰς χώρας αὐτὰς ἐπὶ ποδός ἀπολύτου ἰσότητος.

Ἡ Γερμανία, ὡς ἀπεδείχθη κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν διαπραγματεύσεων, ἐνδιεφέρετο πρωτίστως νὰ καθορίσῃ συμβατικήν, εἰκονικὴν δηλαδή, τιμὴν τοῦ μάρκου, ἐν σχέσει μὲ τὸ λέϊ. Ἐζήτησεν εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ ὁρισθῇ τὸ μάρκον εἰς 72 λέϊ ἀντὶ τῶν προγενεστέρων τεσσαράκοντα καὶ πεντήκοντα. Ἐν τέλει ἐδέησε νὰ ἀποδεχθῇ καθορισμὸν τῆς τιμῆς τοῦ μάρκου εἰς τὰ τεσσαράκοντα ἑννέα λέϊ. Προκειμένου ὅμως περὶ ἐξαγωγῆς πετρελαίου, δημητριακῶν καὶ ξυλείας, προϊόντων δηλαδὴ τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουν τὰ 80 ἑκατοστὰ τῆς ρουμανικῆς ἐξαγωγῆς — οἱ ἐξαγωγεῖς τῶν εἰδῶν αὐτῶν θὰ ὑπολογίζουν τὸ μάρκον πρὸς τεσσαράκοντα τέσσαρα λέϊ καὶ 75 %.

Ἡ Γερμανία — παρατηροῦν οἱ ἴδιοι γαλλικοὶ κύκλοι — ὑπελόγιζεν, ἐξ ἄλλου, καὶ ἦτο σχεδὸν βεβαία ὅτι θὰ ἐλάμβανε τὴν μερίδα τοῦ λέοντος ἀπὸ τὸ ρουμανικὸν πετρέλαιον, ἐνῷ τώρα ἀναγκάζεται νὰ δεχθῇ νὰ λαμβάνῃ μόνον 130.000 τόνων μηνιαίως, δηλαδὴ ποσότητα ἐλάχιστα ὑπερτεροῦσαν τὴν ἐκ Ρουμανίας εἰς Γερμανίαν ἐξαγομένην κατὰ τοὺς πρώτους ὀκτὼ μῆνας τοῦ 1939. Οἱ Ρουμανοι, συζητήσαντες ὡς ἴσοι πρὸς ἴσους, ὑπεστήριξαν μετὰ σθένους τὰς ἀπόψεις των, αἱ ὁποῖαι καὶ ἐπεκράτησαν τελικῶς. Ἄλλο ζήτημα τὸ ἂν ἡ ἀποφασισθεῖσα ὡς ἄνω ποσότης θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐξάγεται ἐκ Ρουμανίας εἰς Γερμανίαν κανονικῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος, δεδομένου ὅτι — ὡς παρατηρεῖ καὶ ὁ ἐν Βουδαπέστῃ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» — αἱ μεταφοραὶ γίνονται πρωτίστως διὰ τοῦ Δουνάβεως, καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα ἐπέρχεται σημαντικωτάτη βραδύτης συνεπείᾳ τῆς πήξεως τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ εἰς ὡρισμένα σημεῖα.

Ἐκ τῶν 85.000 τόννων πετρελαίου, τὰς ὁποίας ἡ Ρουμανία ἐξήγαγεν εἰς Γερμανίαν κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον, αἱ 75.000 ἀπεστάλησαν μέσῳ τοῦ Δουνάβεως, εἶνε ὅμως ζήτημα ἂν κατὰ τὸν τρέχοντα καὶ τοὺς δύο προσεχεῖς χειμερινοὺς μῆνας θὰ καταστῇ δυνατὴ παρομοία ἀποστολή.

Η ΑΜΟΙΒΗ ΤΩΝ ΕΞΑΓΩΓΕΩΝ ΣΤΑΦΥΛΩΝ

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύεται ὁ ὑπ' ἀριθ. 2168)1940 ἀναγκαστικὸς νόμος «περὶ ἐνοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως παλαιοτέρων νόμων «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐξαγωγῆς». Διὰ τοῦ νόμου τούτου ὁρίζεται ὅτι: συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ ἐκ τριῶν ἀνωτέρων λογιστικῶν ὑπαλλήλων, ἑνὸς τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας ἑνὸς τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἑνὸς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀνατίθεται ὁ ἔλεγχος τῶν ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 172)1936 ὡς οὕτως ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 975)1937 καὶ τῆς παρούσης ἀποφάσεως προβλεπομένων δικαιολογητικῶν καὶ πιστοποιήσεων, διὰ τὴν καταβολὴν τῶν δυνάμει τῆς παρούσης ἀποφάσεως καθοριζομένης χρηματικῆς ἀμοιβῆς εἰς ἔκαστον ἐξαγωγέα νωπῶν σταφυλῶν ἔτους 1937.

Βάσει τοῦ ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς καταρτισθησομένου πίνακος τῶν δικαιουμένων ἀμοιβῆς ἐξαγωγέων, ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐντολαὶ πληρωμῆς πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἤτις, συμφώνως πρὸς αὐτάς, καταβάλλει εἰς ἕνα ἕκαστον δικαιοῦχον ἐξαγωγέα τὸ ἐντελλόμενον ποσόν.

Ἡ χορηγητέα χρηματικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς νωπῶν σταφυλῶν κατὰ τὸ 1937, ὁρίζεται εἰς δραχμὰς τρεῖς (3) κατὰ χιλιόγραμμον ἐξαχθεισῶν σταφυλῶν εἰς Ἀγγλίαν, Σουηδίαν, Νορβηγίαν καὶ Φιλλανδίαν, εἰς δραχμὰς δὲ δύο (2) κατὰ χιλιόγραμον διὰ τὰς εἰς Πολωνίαν ἐξαχθείσας σταφυλάς.

Ἡ χορήγησις τῆς χρηματικῆς ταύτης ἀμοιβῆς θέλει γίνει ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ προϋποθέσεις καὶ ἐπὶ προσαγωγῇ τῶν αὐτῶν πιστοποιήσεων, αἵτινες προβλέπονται ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 182) 1936 Α. Ν. ὡς οὕτως ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 975)1937 Α. Ν. καὶ τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΘΑ ΕΠΙΤΕΘΟΥΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΡΕΛΙΑΝ

ΕΝΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΦΙΛΛΑΝΔΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 6. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Οἱ ἁρμόδιοι γερμανικοὶ κύκλοι σχολιάζοντες τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἐν Φιλλανδίᾳ πολέμου, παρατηροῦν ὅτι τὰ χαρακτηριστικώτερα γεγονότα τῆς ληξάσης ἑβδομάδος εἶνε ἡ δρᾶσις τῆς ρωσικῆς ἀεροπορίας ἐναντίον τῶν λιμένων καὶ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν τῆς δυτικῆς Φιλλανδίας καὶ ἡ δρᾶσις τῶν σοβιετικῶν ὑποβρυχίων ἐντὸς τοῦ Βοθνικοῦ κόλπου. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ γεγονότα ἀφοροῦν τὸν ἀσκούμενον ἐκ μέρους τῶν Ρώσων ἀποκλεισμὸν τῆς Φιλλανδίας, ὅστις ἀποβλέπει εἰς τὴν παρεμπόδισιν τῆς ἀποστολῆς πρὸς αὐτὴν ἐξωτερικῆς βοηθείας. Συγκεκριμένως διὰ τῶν ἐναερίων βομβαρδισμῶν ἐναντίον τοῦ Οὔλεωμποργκ καὶ τοῦ Τόρνεω, ἐπιδιώκεται ἡ καταστροφὴ τῆς μόνης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἥτις συνδέει τὴν Φιλλανδίαν μετὰ τῆς Σουηδίας, διὰ δὲ τῆς δράσεως τῶν ὑποβρυχίων ἐντὸς τοῦ Βοθνικοῦ κόλπου παρεμποδίζεται ἡ διὰ θαλάσσης ἐπικοινωνία μεταξὺ τῶν σουηδικῶν καὶ τῶν φιλλανδικῶν λιμένων τοῦ κόλπου τούτου. Διὰ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν ἡ Φιλλανδία κινδυνεύει νὰ ἀπομονωθῇ πλήρως, δεδομένου ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλη ὁδὸς ἐπικοινωνίας της μὲ τὸ ἐξωτερικόν, τοὐλάχιστον διὰ τὴν παροχὴν ἀποτελεσματικῆς βοηθείας εἰς τοὺς Φιλλανδούς.

Ἡ ρωσικὴ αὕτη προσπάθεια φαίνεται ὅτι συνδυάζεται μὲ προπαρασκευὴν νέας στρατιωτικῆς δράσεως εἰς τὸ μέτωπον, ἐπεβλήθη δὲ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῆς παρεμποδίσεως τῶν Φιλλανδῶν ἀπὸ τοῦ νὰ βελτιώσουν ἐν τῷ μεταξὺ τὴν πολεμικήν των θέσιν. Ὑπενθυμίζεται ὅτι ἀπὸ εἰκοσαημέρου ἐσταμάτησαν αἱ ἐπιχειρήσεις εὐρείας κλίμακος, ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ τῶν καιρικῶν συνθηκῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι ἡ φιλλανδικὴ ἀντίστασις δὲν ἐκάμφθη μετὰ τὴν πρώτην κρούσιν, διενεργηθεῖσαν ἐκ μέρους τῶν Ρώσων χωρὶς ἐπαρκῆ προπαρασκευὴν καὶ μὲ μικρὰς σχετικῶς δυνάμεις. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς αὐτῆς οἱ Φιλλανδοὶ κατώρθωσαν νὰ ἀναλάβουν ἀντεπιθέσεις καὶ νὰ σημειώσουν μάλιστα πολλὰς τοπικὰς ἐπιτυχίας, ματαιώσαντες ἰδίως τὴν πρὸς τὸν Βοθνικὸν κόλπον κάθοδον τῶν Ρώσων καὶ ἀπειλήσαντες εἰς πολλὰ σημεῖα τὰς συγκοινωνίας των. Κατόπιν αὐτοῦ φαίνεται ὅτι τὸ ρωσικὸν στρατηγεῖον ἐγκατέλειψε τὴν προσπάθειαν διεξαγωγῆς ἀγῶνος κινήσεων εἰς τὴν μέσην Φιλλανδίαν καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἄποψιν τῆς ἀμέσου προσβολῆς τῶν ἐν τῇ νοτίῳ Φιλλανδίᾳ ὀχυρώσεων. Τονίζεται ὅτι μία τοιαύτη ἐπιχείρησις προϋποθέτει προσεκτικὴν προπαρασκευὴν καὶ συγκέντρωσιν ἰσχυρῶν δυνάμεων καὶ μεγάλης ποσότητος ὑλικοῦ. Εἰς τὴν τοιαύτην ἐπιχείρησιν οἱ Ρῶσοι δύνανται νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς τοῦ στρατοῦ των καὶ τῆς μεγάλης ἐπαρκείας ὑλικῶν καὶ πολεμικῶν μέσων (πυροβόλων, τάνκς κλπ.), τοῦτο δὲ διότι ἡ περιοχὴ τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Καρελίας κεῖται ἐγγὺς τοῦ Λένινγκραντ καὶ ἄλλων μεγάλων κέντρων ἀνεφοδιασμοῦ καὶ συνεπῶς δὲν ὑφίσταται πρόβλημα συγκοινωνιῶν. Περὶ τοῦ ὅτι ἡ ρωσικὴ ἐπίθεσις θὰ ἐκδηλωθῇ ἐναντίον τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Καρελίας πείθουν ὅλαι αἱ ἐνδείξεις καὶ κυρίως τὸ ὅτι τὸ σοβιετικὸν πυροβολικὸν δὲν ἔπαυσε κατὰ τὰς τελευταίας δύο ἑβδομάδας νὰ ἀσκεῖται ἐκτελῇ πυρὰ καταπονήσεως ἐναντίον τῶν φιλλανδικῶν θέσεων, τὰ ρωσικὰ δὲ ἀποσπάσματα τῆς ἐπαφῆς κρατοῦν εἰς διαρκῆ συναγερμὸν τὸν ἀντίπαλον διὰ τοπικῶν ἐπιθέσεων, οὕτω δὲ δὲν ἀφήνουν εἰς τοὺς Φιλλανδοὺς τὸν καιρὸν νὰ ἀναπαυθοῦν καὶ νὰ ἀνασυντάξουν ὅσας ἀπὸ τὰς μονάδας των ἔχουν ὑποστῆ φθοράν. Οὕτω οἱ Φιλλανδοὶ μεταδίδουν ὅτι οἱ στρατιῶται των οἱ μαχόμενοι εἰς τὸν ἰσθμὸν ἔχουν παραμείνει εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς ἀπὸ τριῶν συνεχῶς ἑβδομάδων. Διὰ τοῦ ἀγῶνος φθορᾶς καὶ καταπονήσεως οἱ Ρῶσοι ἐλπίζουν, ὡς φαίνεται νὰ ἐξαντλήσουν τὰς στερουμένας ἐπαρκῶν ἐφεδρειῶν δυνάμεις τῶν Φιλλανδῶν, ὥστε ὅταν θὰ διενεργήσουν τὴν μεγάλην ἐπίθεσιν νὰ συναντήσουν τὴν ἀσθενεστέραν δυνατὴν ἀντίστασιν. Τὰ πυρὰ καταπονήσεως τοῦ ρωσικοῦ πυροβολικοῦ, τὰ ὁποῖα κατὰ περιόδους καὶ κατὰ τομεῖς καθίστανται ἐντονώτατα, συνοδεύονται δὲ καὶ ἀπὸ τοπικὰς ἐπιθέσεις, ἐκλαμβάνουν συχνὰ οἱ Φιλλανδοὶ ὡς τὴν κυρίαν ρωσικὴν ἐπίθεσιν, ἐντεῦθεν δὲ δημιουργοῦνται αἱ μεταδιδόμεναι πληροφορίαι ὅτι ἤρχισεν ἡ ἀποφασιστικὴ ἐπίθεσις.

Ὑπάρχουν πάντως καὶ οἱ ὑποστηρίζοντες ὅτι ἡ ἔντασις τοῦ ρωσικοῦ ἀποκλεισμοῦ πρέπει νὰ ἑρμηνευθῇ ὡς ὑποκρύπτουσα ἀπόφασιν τοῦ σοβιετικοῦ ἐπιτελείου νὰ μὴ προβῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν μεγάλης κλίμακος ἐν ἀναμονῇ τῆς βελτιώσεως τοῦ καιροῦ κατὰ τοὺς ἐαρινοὺς μῆνας. Ἡ τελευταία αὐτὴ λυσις δὲν θὰ ὀπαιτήσῃ μεγάλας θυσίας, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶνε δύσκολον νὰ τὴν ἀποδεχθῇ διὰ λόγους γοήτρου καὶ γενικωτέρας πολιτικῆς, ἡ κυβέρνησις τῆς Μόσχας.

ΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΦΙΛΛΑΝΔΩΝ

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀντίστασιν τῶν Φιλλανδῶν, οἱ γερμανικοὶ κύκλοι φρονοῦν ὅτι ὑπῆρξε πράγματι ἀνωτέρα πάσης προσδοκίας. Τὸ σύνολον τοῦ φιλλανδικοῦ στρατοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν μέχρι τῶν ἰθυνόντων στελεχῶν καὶ τοῦ ἐπιτελείου του ἐπέδειξε καταπληκτικὴν ἱκανότητα προσαρμογῆς εἰς τὸ ἔδαφος καὶ τὰ φιλλανδικὰ μέσα, ἐπωφεληθὲν δὲ πάντοτε ἐπιτυχῶς τῶν ρωσικῶν σφαλμάτων. Ἡ πάροδος ὅμως τοῦ χρόνου, πλὴν τοῦ ὅτι φθείρει τὴν ἀντοχὴν τοῦ στρατοῦ, λόγῳ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ του, δημιουργεῖ ἐπίσης προβλήματα ἀνεφοδιασμοῦ εἰς πολεμικὸν ὑλικὸν λόγῳ ἐλλείψεως ὁδῶν ἐπικοινωνίας μὲ τὸ ἐξωτερικόν. Οἱ Γερμανοὶ κατηγοροῦν τοὺς Ἄγγλους ὡς ὑπευθύνους διὰ τὴν περιπέτειαν πρὸς τὴν ὁποίαν ἤχθη ὁ φιλλανδικὸς λαὸς χωρὶς ἐλπίδα ἐπιτυχίας, δεδομένου ὅτι ὁσονδήποτε χρόνον καὶ ἂν παραταθῇ ἡ φιλλανδικὴ ἀντίστασις, εἶνε καταδικασμένη νὰ καμφθῇ τελικῶς, ἐφ' ὅσον αἱ δυνατότητες παροχῆς ἐξωθεν βοηθείας ἐκ μέρους τῶν δυτικῶν δυνάμεων εἶνε πολὺ περιωρισμέναι διὰ γεωγραφικοὺς λόγους. Συγκεκριμένως ἡ ἀγγλικὴ πολιτικὴ χαρακτηρίζεται ὡς ἐγκληματική, διότι ἐνῷ γνωρίζει ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ σωθῇ ἡ Φιλλανδία, τὴν ἐξωθεῖ ἐν τούτοις πρὸς τὴν καταστροφὴν μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ἀντλήσῃ ἔστω καὶ ἐλάχιστα ὠφελήματα ἐκ τοῦ ἀνίσου αὐτοῦ ἀγῶνος.

Τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορεῖον μεταδίδει ἄρθρον τῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Χρηματιστηρίου», ἡ ὁποία λέγει ὅτι τὰ Βαλτικὰ Κράτη διεκανόνισαν τὰς σχέσεις των μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως διὰ τῶν γνωστῶν συμφωνιῶν ἀμοιβαίας βοηθείας, λαβόντα ὑπ' ὄψιν τὰς γεωγραφικὰς καὶ ἱστορικὰς πραγματικότητας.

«Ἡ 'Αγγλία — λέγει ἡ ἐφημερὶς — κατηγορεῖ τὰ κράτη αὐτά, τὰ ὁποῖα δὲν ἐ